

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima quinta Maij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Decima quinta Maij.

1°. De S. Dympna virgine & mar. Gela.

*Ex historia Petri Cameracensis, Gelensium & Hyberno-
rum instructione.*

IN Brabantia, villa quæ Gela nuncupatur, sanctæ *DYMPNÆ* virginis & martyris. Quæ propter fidem & amorem castitatis decollata est à proprio genitore, rege pagano. Cum enim pater, regina defuncta, nouam quæreret eiusdem pulchritudinis vxorem, monetur à militibus vt filiam suam accipiat, matri suæ adeo consimilem, vt in eius imagine mortua reuiuiscere videatur. Quod detestabile facinus cum pater vi perficere vellet, illa quasi obtemperatura quadraginta dierum inducias petijt, & interim consultore Gereberno, eximia sanctitatis & doctrinæ sacerdote, qui ipsam pridem occultè baptizauerat, & ei ac matri Eucharistiæ sacramentum porrigere consueuerat, cum ipso & patris ioculatore, eiusque coniuge, per mare peruenit ad Castrum quod Antuerpia dicitur. Inde autem ad villam perrexerunt, cui nomen *Gela* est antiquitus impositum, quæ tunc temporis raro inhabitatore excolebatur, quia erant in ea non nisi quindecim domus, eaque nemorum densitate fere per sex milliaria circumseptæ. Inuenerunt autem in ea vnicam sancti Martini ecclesiam, in qua Gerebernus Missas celebrabat, & in *Zammale* non longe ab ea ecclesia habitaculum sibi construxerunt, in quo tribus mentibus, ieiunijs & orationibus vacantes, vitam quodammodo Angelicam ducebant. Interea rex per fugam turbatus, naui Antuerpiam ve-

N

nit,

nit, & inde quaquaerſum legatos mittit. Quĩdam autem peruenerunt ad villam rurenſem *Weſterloo*, & cùm hoſpiti expenſas ſoluerent, ait ille, ſe nummos habere conſimiles, quorum precium prorfus ignoraret. Et interrogatus vnde eos haberet, reſpondit, à virgine de Hibernia, quę prope in deſerto habitat cum venerando ſene ſacerdote, quę pro emendis alimentis id genus nummos mittit. Hac occasione pater ad eam iter arripuit. Quam primùm, libidinis igne accenſus, ſua uiter affatus eſt. Sed pro ea reſpondens Gerebernus, patrem de abominatione redarguit: filiam nẽ vnquam conſentiret eſt adhortatus. Tum verò omnes in eum, tanquam fugę authorem & filię euerſorem irruerunt: & exagitatus iniurijs, vitę curſum capitis amputatione compleuit. Rex autem iterum acrius inſtabat vt filia illi acquieſceret. Sed cùm Chriſtum vnicum amatorem ſe offendere nolle, aliąque multa conſtanter reſponderet, pater furore incenſus, iuſſit eam decollari, & cùm nullus tam crudele facinus exſequeretur, nẽ regis poſtea fortassis dolituri iram incurreret, ipſemet regalis nobilitatis & clementię oblitus, gladio quo fuerat accinctus, ſacrum caput virginis amputauit. Et relictã ſunt corpora beſtijs terrę deuoranda. Quę poſtea à quibuſdam iuxta habitantibus in ſpecu ſunt condita. Poſt multa verò annorum curricula pro ſtupenda ſignorum exhibitione, clerus & populus eorum corpora quaſi uerunt, eaq̃ue in duobus ſarcophagis niue candidioribus reppererunt. Quod opus Angelorum, vt ſanctorum caſtitas ſignificaretur, eſſe cognouerunt: cùm non eſſent in regione illa niſi petrę fulgine nigriores,

2°. De sancto Gereberno presbyt. & mart.

Ex historia S. Dymphna, & rescripto doctissimi Theologi Gerardi Busae, Canonici & ecclesiastici Xanthenensis.

Eodem die Gelæ martyrium GEREBERNI, eximia sanctitatis & doctrinæ sacerdotis. Cuius corpus Sonsbecam est ablatum.

Quia autem vita & passio eius historiæ diuæ Dymphnae est coniuncta, hoc loco explicandum restat non multum discrepare Petrum Cameracensem, qui ad Xanthenes corpus ablatum esse scribit. Constat enim ex multis Xanthenis ecclesiæ monumentis, quod Sonsbeca, non ciuitas, sed pagus esse soleat, de eorum parochia: sed à ducentis annis, agente Theodorico Comite Cliuensi propriam obtinuit parochialem ecclesiam. Quanto autem cum errore inibi beatus Gerebernus commutatus sit in Bernardum Abbatem, dicam breuiter. Dicta ciuitas confinium est Geldræ, & per continua Geldrorum & Cliuensium bella, partim spoliatione, partim conflagratione, sacra ossa cum reliquis omnibus perdidit. Inter hæc pastores sæpe mutati sunt per incommoda bellorum, & tenuitatem prouentuum. Hinc nihil Sonsbecæ habetur de beati viri historia. Imo cum vulgo diceretur, *Sint Gebern*, aut contractius *Bern*, imperitè mutatus est in Bernardum: & in locum ambustæ suæ imaginis posita est imago beati abbatis Bernardi, cum multa tamen vetularum contradictione, quæ adhuc confitentur veterem imaginem non habuisse habitum abbatis, sed sacerdotis sine superpellicio. Idem error est in annulis quibus impressum est nomen beati Bernardi. Qui annuli à maioribus magni æstimabantur, bonæque fide putabant se talibus annulis à chiragra & febribus seruari: vendebanturque hac conditione, vt quisque moriturus sancto anulum suum legaret, vt videlicet ad suum principium rediens, iterum fluere. In libris ecclesiæ vt nihil de beato Gereberno, ita nihil de sancto Bernardo habetur, nisi quod intra paucos annos scriptum videtur. Nulla etiam in ciuitate memoria celebratur beati Bernardi, aut Gereberni (vt dicendum esse demonstrauimus) præterquam in die deportationis, qui solet concursu populorum frequentissimus esse, die Dominica post sanctæ Margarætæ festum.